

жеттаман Демократик Республикалар
Республикалар раҳбарлари Хо Ши Мин,
Зуан, Чингиз Тиниш, Фан Ван
гун урқолар Л. И. Брехнев,
В. Подгорный, А. М. Косигин
талафдорларга жавоб телеграммалар
юрдирилди. Улар бу телеграммаларда
жеттаман Демократик Республика,
эълон қилинганинингнинг 21
эълонига муносабат билан юбо
қилган қизгин мутлоқлар учун
жеттаман халқи, Вьетнам Мехнат

■ ҳам ўз хат-хабарларида ш
■ куннинг муҳим масалаларини
■ ёритишга интиланлар.

САНЪАТКОРЛАР —
ПАХТАКОРЛАРГА!

МАРДЛИГИНИГ КУЙЛАЙМИЗ, АЗИЗ ПАХТАКОР!

«Ўзбекистонда ҳамма нарса пахтаи кўпайтиришга қаратилган: олимнинг фикри ҳам, меҳнаткорнинг маҳорати ҳам, суғиришнинг заҳмати ҳам, партиянинг ташкилотчилик фаолияти ҳам...»

Бу сўзларга қўшилиб тамом. Дайман: қилди рўйхатини давом. Яъни — ҳофиз ашуласи ҳам, Рақисанинг дилнаш рақиси ҳам, Рассомларнинг сўлмас нақши ҳам

Ва шоирнинг шеъри ҳам ҳар дам —

Бу мансабда хизмат қилмоқда. Пахтакорини нозат қилмоқда... Балки, баъзи «нафосатдорлар» Тайёрига айёр танишлар

Лабини қўшиб: «Шу ҳам гапни,—

дер —

Тагин пахта, ҳамон шу мавзу. Шоир бўлсанг ойини мақтаб бер, Нитисода ювусман ёзу!»

Эҳ «санъатнинг тентан муриди, Гузаллининг найда калиди!»

Меҳнат заки, ижод эмасми?

Ер, серобли, ҳаёт эмасми?

«Правда» 1966 йил, 8 сентябрь сонининг бошмақолидасидан.

ПАХТА МАНЗУМАСИ

Уз элининг дардин, қайғусин,
Қувончларин, тўқин, туйғусин—
Қаламга ёт бўлган шоир
Ўз юртида ёт ва мусофир.

Гарчи шундай қаламаш ноёб,
Аммо, шояд топилса гоҳо,
Унга қандай бергаймиз баҳо?

— Турғун сувак ўлиб бир

шароб.

На қондирар инсон ташмасин,
На кўтарар мастлик наъвасин.

Пахтакор дўст, ажрадинг,

хайҳот.

Буюк куйинг, чин нағмасоздан,
Жуғалари печин барҳад.

Ибрагим олиб ўлмас устоздан —
Куйлар сен замоналарда,

Гафурона тароналарда,
Қайга юрмай, қарга бормай,

Қай ўлкада шаҳарда турмай
Мени кутлар дўстлар саломин,
Ошоналарнинг илик қаломин.

Сўроқ тушар қаторма-қатор:

— Қай аҳволда ҳурматли пахта?
— Тинчидими зилзила манкор?
— Адиб Ойбек нима ёзмоқда?
— Ҳеч мўғамми дўстин,

Навоийнинг театри зарар?

— Кулаб, чўкан эмасми ҳаргиз

Улғиб деб аталган шаҳар?

Сўнгра, яна қайтадан улар

Пахтамининг соғинин сўрар,

Ҳа, ўзбекининг фахри беповин,
Қай бирини қилайин эълон?

Хоразмининг ўлмас машъали

Оламоҳор порлар Бируйин,

Фазоқорлар кутлайди ҳали —

Улғибкининг юдуз нуригин.

Навоийдур шоирларга пир,
Мангу ёшар «Ҳамса»си билан,

Фахрласа тугал лойқиндир

Ўзбек эли Ҳамзаси билан.

Намоотини, оташин нотиб

Усмон ака чарчмас арбоб,

Бутун умрин қўйган заҳматин,
Ҳар соҳада очди янги боб.

Илмларнинг нозли сирдонин,
Олимларнинг бош қадрдонин,
Ер ости бор галлардан тўла
Воқиф эди Ҳабиб Абдулла.

Булари бизнинг миллий

фахримиз,

Барчасига мангу меҳримиз.

Мадрасаю меросимиз ҳам,
Мазмунимиз, шероҳимиз ҳам,

Шадтолимиз, қовулимиз ҳам,
Қўқ газимиз, олтинимиз ҳам,

Чевар терим машиналарин,
Заррин илган қазиналарин...

Барчасидан очиб баҳримиз,

Бари бизнинг миллий

фахримиз.

Еримизда ва еримиздан,
Ақлимиздан ва теримиздан,

Вафозимиздан ва меҳримиздан

Қишлоғимиз ва шаҳримиздан

Пайдо бўлди чиққан неъматлар,
Унди мардлар қўйган заҳматлар.

Неъматларнинг кўзи, азиз,

Мақсуд ШАНХЗОДА,

Ўзбекистон ССРда хиз-
мат қўсатган санъат
арбоби.

Оқсоқол, балли, рақис,—
Достон бўлиб кетган пахтамин,
Шайнингизнинг маҳкам боиси,
Ездиқ қирқ йил нақ бу қада

биз.

Бир-бирига боғлиқ ҳаммиса,
Борлигидан ҳарқил ҳодиса:

Кунгилларнинг шодлиги,
Кучлар оқибати,

Улғибкининг қайлиги,
Навоийнинг газали,

Олимнинг кашфиёти,
Қўшқиннинг нақароти,

Бўлиқ, десан барқарор,
Бунга вақтин бир шарт бор:

Тоғ-тоғ бўлиб тоқсин пахтамин,
Йилдан-йилга оқсин пахтамин!

Гап тамомлаб, қўйиб нўхта биз,
Рапорт берсан худ шу қада

биз.

«Бор, лўбос бўл!»— десан

пахтамин!

Кўп ҳурматли, ўртоқ пахтамин,
Булутдан соф, олоқ пахтамин!

Фиримизни қайтар олимлар,
Ихтиролар улар олимлар,
Силаб турар дилин шоирлар,
Завқлантирар эли шоирлар.

Кўшқинлар сарф этиб овоз,

Севгимизни қилар чиройлик,

Аммо саҳий пахтакор шовош,

Уйимизга бағишлар бойлик...

Улар иши — нозин, маънавини,

Бунинг иши — туз наби одини:

Улар руҳий кузур гаровин,

Бунинг иши—мўлчалик,

моддий...

Бизга файзу барана берган

Пахтакорини улуглайлик биз.

«Ватан —

Пахта —

Аҳдимиз!» деган

Удмуларини қўриқлайлик биз.

Пахтакорини кутлар замона,

Пахтамин, бу —

миллий тарона!

Бурчинг ўтаб, шоир куйлагин

Эл қудратин, тўқинчилигини,

Езмасам бу шеърини бугун,

Виндон бермас менга

тинчлигини.

1966, сентябрь.

СЕНИНГ СУРАТИНГ

Раҳим АҲМЕДОВ,
Ўзбекистон ССР халқ рассоми.

Ўлкамизда олтин куз, тўқин-сочин
фасл. Бу фаслнинг «олтин» деб атал-
шининг яна бир фазилати бор. Бу фасл-
да қанақам олтин — «оқ олтин» Вата-
нимиз ҳазинасига тўланади. Олтинлар-
ларнинг шу қулардаги иши қизгин.
Шу қуларда қишлоқ аҳлининг ҳам, ша-
ҳарликларнинг ҳам ўй-мақсади, инти-
лиш, гап сўзи битта — пахта!

Ҳамма тан-жони саломат инсонлар-
нинг ўрни далада — пахта майдониди
бўлиб турган шу паллада кўпгина мўй-
қалам соҳиблари ҳам этюдник, альбом-
ни олиб илҳом манбаи — пахтазорда,
Ўз қаҳрамонлари ёнида бўладилар. Ҳа-
ёт қайноғида унинг жилваларини завқ-
лашқ олиб, өзгун-иятларини бўёқларда
жонлантирадилар. Иккунда янги-янги
қирраларини кашф этадилар. Шу дол-
зарб, ганимат қулар пахтакор учун
қайчилик азиз, қимматли бўлса, биз
рассомларга ҳам шунчалик зарурдир.
Бунинг қалбдан ҳис этган санъаткорлар-
миз дала кезишга, этюд қилишга отлан-
дилар.

Аввало «Жанговар қалам» агитбита-
дасининг ишини айтиб ўтиш аҳис бў-
лар. Рассомлардан Ткачев, Силицкий,
Назаров ўртоқлар машъал Ҳоразм пах-
такорлари қуларга йўл олдилар. Улар
ўша ерда «Жанговар қалам» кўргазма-
сини ташкил этадилар. Ҳойларда бўлиб,
илгор механикаторлар ва теримчи-
ларнинг портретларини чизадилар,
ёш рассом, Стрельников Сурхондарёга
иккунда сафарга жўнади. Қулардаги йи-
гим-терим суратини тобора ошириб бо-
раётган Тошкент области пахтакорлари
қуларга ҳам кўпгина рассомлар иккунда
сафарга чиқмоқдалар. Рассомларимиз
нинг катта гуруҳида йиринк пахтакор об-
ласти Андижонга, оёир қийинчилик-
ларга мардонавор бардош берган Фаро-
на водийсига, шу билан бирга бошқа
областларга жўнаш таралудини кўрмоқ-
далар.

Барча касбдошларим қатори бу ша-
рафли ишга мен ҳам ўз ҳиссамни қў-
шиб иштирокдам. Чевар теримчилар,
моҳир механикаторлар, қўғонилар де-
ҳқонларнинг заҳил меҳнатини акс этти-
ручи портретлар қизмоқчман.

Биз, Ўзбекистон рассомларининг бу
иккунда сафарларимиз давомида ярат-
ган асарларимиз навабдаги республика
кўргазмаларидан ҳамда Улуг Октябрь
ғалабасининг 50 йиллиги шарафига
ташкил этиладиган тематик кўргазма-
дан ўрин эгаллайди.

Назир
САФАРОВ.

Ўзбекистон ССРда
хизмат қўсатган
санъат арбоби.

Мирзаахмедова кўп ва тоза пахта териб, Бўз райони,
даги «Янги турмуш» колхозини миллиончилик хурматига сазо-
вор бўлган. Кўпнинг килограммчилар мусобақасида пешқадамлик
қилаётган бу чевар қиз ҳар йили хирмони 200-250 килограммдан
«оқ олтин» териб тўйилти. Суратда: И. Мирзаахмедова.
Г. Кечини фотоси.

Собир АБДУЛЛА,
Ўзбекистон ССР халқ шоири.

Ё Р — Ё Р

Минг «пўлат фил» устида минг қиз, йигит, ёр-ёр.
Енг шимариб иш аҳли тез келиб ет, ёр-ёр.
Қирғоғи йўқ кенг майдон қумушдан оқ, ёр-ёр.
Қумушдан оқ кенг майдон сенга илҳам, ёр-ёр.
Сенга илҳам «оқ олтин» терилсам дер, ёр-ёр.
Емгир ёғмай, давлатга берилсам дер, ёр-ёр.
Берилсам дер хирмонлар тоғдан оша, ёр-ёр.
Виндон аҳли, иш аҳли нелар шоша, ёр-ёр.
Шоша-шоша, дарёдан мавқиланади, ёр-ёр.
Қўшқилар ҳам тобора айланади, ёр-ёр.
Айланамаса тобора меҳнат гашти, ёр-ёр.
Пичинг отиб йигитлар, гап қўзғашти, ёр-ёр.
Гап қўзғашса йигитлар, қизлар кўлар, ёр-ёр.
Кўлгиллардан, заҳиллардан хирмон кўлар, ёр-ёр.
Хирмон тўлар тўпланиб ҳар бир грамм, ёр-ёр.
Шу граммдан ўз ҳиссанг қўшқил сенга, ёр-ёр.
Қатралардан кўл ҳосил, заррадан тоғ, ёр-ёр.
Шу кўлларга ҳамнафас бўлсанг ўртоқ, ёр-ёр.
Бўлсанг ўртоқ Собирга, қани, нетани, ёр-ёр.
Қўлимиздан не келса, шуни эдик, ёр-ёр.

МЕҲНАТ МАДҲИ

Пахта — ифтихори. Хайри ИЗОМОВ, Маълумки, бастакор-
миз, шараф-шонимиз, композитор, ларимиз «оқ олтин»
Пахта—гуруримиз, бош меҳнатларнинг толи-
мус-оримиз. Шу не бош меҳнатларнинг та-
қат-қундузда ўша кўз нуригимиз, раннунг этувини қўлаб эсда қо-
туғнамас, бебаҳо бойлигимиз, оқ олтиннинг йигит-теримини
айни ави палласига кўтарилган. Хар қийингир фикр-этири дала-
да, ҳар қийингир янбоқ кўндалин ахборотида, қўлоғи
эфирада. Пахта фронтида кураш қизиб кетган. Хирмонлар кўн
сайнимас, соат-минут сайин ўсмоқда.

Азамат, толмас билан чевар теримчилар, «пўлат тулар»
чавандозларининг қўли-қўлига тегмайди.

Мана шундай долзарб, қиз-
гин қуларда биз — санъат
аҳлилар бир чеварда турши-
мида мумкинми? Ахир меҳнат,
кураш, ижод бўлаётган ерда
қўй-қўшқил янграб туршин таби-
ий анъанаю, бизда. Катта меҳ-
нат қилган киши мириқиб хор-
диқ чиқаради. Дилрабо кўй
тинглаб, қўшқин эшитилади.
Рўҳи руҳ қўшилиб, янада
гайрати жўш уради. Аза-
мат дала шунқорларига мана
шундай хизмати биз — санъ-
аткорлар бажаришимиз виндон
бурчи эмасми? Ҳа, дарҳақиқат,
бизнинг жойимиз ўша кураш
майдониди — пахтазорда, дала
шайтонларидида. Шу қу-
ларда санъаткорларимиз қаҳ-
рамон дала меҳнатчиларига
маданий хизмат қилишга отлан-
ганлар.

Онажоним

ОЧЕРК

—...Қизингиз бирини, бирини шир-
рин бўлгани асти қўйверинг. Адам-адам!
Адам қачон келадилар!—деб эсгисан ке-
тади. Кейинги кўнларда қиздан қийин то-
падиган бўлиб қолди. Турб-турб эдики.
Ўзи бўлганда бўлаётди. Дар-дунемизини
қоронғи қилди қўлдан.

—Ҳаммасига уруш сабабчин. Гитлер айб-
дор. Кечир менни Эрма, иккунда ўзимки
бўлганда учиб етмасемизми. Ватанимиз
фашист-тағавдаларидан озод қилинмас экан
онанларнинг оқ-дорин, гўдаклар кўз ёши
тинмайди... Мен бу сўзларини шунчалар
сента тасалли бериш учун вазъатимни кўз
Эрма. Қўни кетиб ози қолди. Яна бир
оз сабр қилсан, жоним Эрма. Қизчагини
бағримга босиб тўйиб-тўйиб упарман. Сабр
тўби олтин дейдилар. Сабр кил Сента со-
лиқ, сабр-қаноат тилаб сен жондан сента
Усмоининг.

—Фрондан баған қатингизини ўчиб ҳўб
йигитлар. Далада гўза сўғориб юрдиб ўчи-
дин, қайта-қайта ўқиди. Йилдан ўзимки
тўлмайди. Кўз ёши тўнганда, қаҳаром-
ликларини, қатингизини ўчиб қўнубиб кет-
тиладиган нима учун йигитларимизни ўзим
ҳам билмасдим. Қатингизда «сабр қил»
дебсиз. Сабр қилмайинми! Сиз фронгда
жўнаб кетган қўнлигининг роса учинчи
ойида қўнлиб эрдик. Қизингиз нима беш
беш кўрипти. Вечора болам отага вор-
танаси бошқа дард бўлмаб, бу ҳам гап.
Лекин оша иштироқда иштироқларини,
корак тўла йайғу-аламларини боланинг
отаси Сидон уага ким ҳам билди, туши-
на олади Қизингизининг отини нима қўй-
сам экан деб ўйладим. Виров Ёлғорой
қўл қол деса, бошқа биров ўрнинг қўл дер
эди. Қизингиз, бундай отин разо қўйма-
ди. Нима учун деб сўрасиз. Сизнинг
ўрнингизга ҳеч ким ўрм бўла олмайдик.
Сиз биттасиз. Санин бир нафас ҳам едим-
ди қийинчилигини учун аҳд қилиб қизча-
нига Вазифа исмин бердим.

—Раҳмат сента, жоним Эрма. Аҳд-
паймонига содиқ вафодорам, Эрма. Сента
ушлаган оналар бор, менди отагага за,
воқ бўлмайдик. Қасамед қиламан, оналар
хурматин, Гитлер қанчалар қайсар, қан-
чал баттол ва шафқатсиз бўлмасин, бар-
бир бизни бош эгдире олмайдик Сен у ер-
да азевога бош бўлсанг, мен бу ерда
фронгда бир зиемо қилди аскарларга бош-
ман. Демак, фронт билан фронт орасини
этирарик. Тўшуманам, ҳам азевога бош
бўлиб олмасиз болага тарбия бериш, бо-
қилиб, етириб-йетиришнинг уруш шароити-
да отир. Силар маддиқор бўлмаганларини
ишда билдан кўра ўн баравар кучи кўп
бўлган душманнинг қозини шарҳдан гарб-
ла ўнгирга олармидик. Мана йиртиқт укин
Берлин остонасидан. Катта байрамга
тайёрданавар жоним. Пушт-панок падар
бўлганларимиз Нурхон отага мендан, қў-
лолдош ўртоқларимдан алағали салом.

Сени, жигар пораси Вазифасини соғин-
ган Усмоининг.

«Гойбдан қўриб бўлиб эшикдан кириб
бориб қолсам,—дед шивирлади Эрмаю,
у алағ-жалағ атрофига қаради. Кенг пах-
такор, кўз-кўн гўза туларига гуя-гуя
шона кўсалар. Шинида чой қайнайтиб,
беланган тебратиб турган отаси Нурхон-
бога кўзи тушди. Узоқ пайналда ҳўнз етан-
лаб қорак ораларини юмшатаётган бола
билан аёл Эрмаю томон қараб-қараб кўя-
ди. Эрмаю қайлида Усмоинжон шу топа

гўб келиб қолмаётган.
деди.—Вой ўлмасам
мен бу ерда. Вазифа
дала шийонида уклаб
этибди. Дадаси рости-
мига келиб қолган бўлса-я, деб шивирла-
ди у.

Эрмаюнинг юраги эришиб кетди. У ха-
ёла суриб нимандан ўйлаб ҳўрениб, ўш
тортиди.
—Уруш тугамасдан келмайдик!—деди
овоз чиқариб Эрмаю. Усмоинжон ориятли
йигит, азмасига олган вазифани сизин-
дан билан бағариб ҳаммамни қониз қилиб
кегдан йигит. Шунча йил колхоз ферма-
сининг доктори бўлиб ишлаб, ўзига гард
қўйрмади. Ҳали бу фронтинг, фронтнинг
енгмасдан қайтмайдик, дед тасалли бериб,
ўзини-ўзи овутиди. У Усмоинжондиг йигит-
нинг жўфти қалон бўлгандаги фехланди.
Хатини бунлаб қўнатиғага солар экан, шу-
мур, соғ-саломат, бошин омон бўлса бир
кун бўлмаса бир кун кириб келар деб
қўйди.

Эрмаю сенин ўрнидан турди. Сутури-
ётган гўза майдонини назаридан ўтказди.
Шийонига қараб йўл олар экан, етгаларда
сизиб оқётган сувга, мириқиб ташмаси
қонган, қушдан кўр, ердан озиқ омиб,
сўлган шохлар жонлибиди қадди ростила
бошлаган зуғрад гўза туларига кўзи ту-
шиб қўнғиб эришиб, баҳр-хиди очилиб
кетди. Эрмаю ўш меҳнати самарасидан
завқ олиб, руҳи кўтарилди. У Усмоинжон
дан олган мактубини отаси Нурхон богага
ўқиб бериб ҳўрсанд қилмоқ нияти билан,
шийонига йўл олганди.

Уруш тамом бўди. 9 Май башарият учун
утуғтамас ғалаба кўни бўлиб қолди. Гит-
лер ва гитлеризмни гўрга тийқан. Голиб-
ларнинг олди батанларига қайта бошладик.
Кўчаларда байрам, қондорларда тўй бо-
лашиб кетди. Шундай тўйга кўндан бери
Нурхонбога билан Эрмаюлар ҳам хоҳир-
лиқ қўйишарди.

—Эшикдан кириб келиш билан оғи о-
стига қўй сўксан, қизим! Яхши ният билан
қўй боқиб, бурдонни қилган эди Нурхон
бога.—Ҳойнақой кўнғинг харонин қилимда
келар, устига оҳорлик тўн, белига белбоғ,
бошига дўппи кийтизасан!—деб қизига ун-
тирганди ота. Эрмаю Марғилон бечасамиз
тўн боқиб, дўппини ўзи тикиб, бош-
оқ сарпо қўйишарди, Усмоинжон йилда эр-
та кеч қўйларни нигороти эди.

Кўнлар ўтиб борар, Усмоинжондан на хат
ва на қабар бор. Оғир, юракларин зуғчин
сукунат бошладик. Нурхон бога, Эрмаю-
ларнинг бу ариқчи-эриқчирига тоғат-
лар бардош берсанда, Вазифани қўндрини
қилиб бўлиди.

—Дилбаринг дадаси келди. Қани ме-
нинг далам, дадамни топиб берасан!—
деб қархаша қилдиган бўлиб қолди Ва-
зифа.

—Йиллама олпоғим, даданг келаетган-
миш. Сента совгалар олиб келаетганмиш,—
деб Нурхонбога хиргойи қила бошладик.
Уясини ер уясини,
Кўзи хуммор уясини.
Дадасини соғинган.
Дили гирей уясини.
Вағри бурей уясини.

Нурхонбога хиргойи қилиб, қарсақ ча-
лар. Вазифа шумшайиб, қовоқ солиб жим
турарди.
Шу вақт эшикдан бир не

